

enaki meri napredoval. Ali temu ni tako. Čeravno kaj pridelamo, pa ne moremo več tako dobro prodati, kakor nekdanj: kupčijo z vinom so nam ponarejalci vina skazili, zrnje je pa prejšnjo ceno zgubilo. Sploh ljudje so v neizmernih težavah na vse strani. Treba bi zavolj tega bilo, da bi se javni potroški zmanjšali in dače znižale. Ali namesto tega jih liberalni poslanci še le pomnožujejo, kmete pa že in tudi mestjane silijo dolgove delati. To je nova žalostna reč. Kajti kmetje štajerski se kar zagrezajo v dolgove. Hranilnice ali „špar-kase“ imajo okoli 100 milijonov vknjiženih na kmetjskih posestvih. Če bo tako naprej šlo, bo sčasom vse v rokah branilnic ali pa v krempljih oderuhov!

Pomislimo še dalje, koliko drugih reči so nam liberalni poslanci pripravili, ki naravnost zatirujejo in uničujejo kmetjski stan: dragi in nepotrebni okrajni zastopi, okrajni šolski sveti, grozno velika glavarstva, dragi advokati, neomejeno trganje posestev, prosto ženitvanje nemaničev, najbolj pa svobodno oderuštvo. Ko bi Seidl in jegovi liberalni tovarši ne imeli nobenega drugega političnega greha, kakor samo ta, da so l. 1868. odpravili staro postavo zoper oderuhe, bi zavolj tega zaslužili, da se jih kmet ogiba, kakor samega besa. Kajti kako nekrščansko, kako neusmiljeno na primer: nekateri oderuhi v Mariboru kmete odirajo in njihova posestva na boben spravljajo, to je res nesramno! Glejte, dragi kmetjski volivci, nesrečne nasledke slabih, nepremišljenih volitev! Zdromite se, volite enkrat sebi, kmetjskemu stanu na korist, usmilite se sami sebe! Zvrzite enkrat za vselej kandidate, kakoršna sta nemška liberalca Seidl-Seeder. Posnemajte vrle sosede nemške kmete, ki bi si takih liberalnih gospodov po nobeni ceni več vsiliti ne dali!

Ali ne samo v domačih zadevah nam nemško-magjarski liberalci slabo gospodarijo, ampak tudi v zunanjih zadevah imajo nesrečno roko. To kaže grozno klanje v Bosni in Hercegovini, kateremu bi se bili lahko ognili in vendar turški deželi zasedli. Kako to? No, glejte, lani so nemški liberalci bili razupiti turkoljubi in so v Mariboru za turške ljudi milodarov pobirali, Magjari so pa celó noreli za Turka. In turkoljubni še so sedaj, le nekoliko pobiti, sicer pa prav Turki v nemških in magjarskih hlačah. Vsi so želeli Turkom zmago. Toda Turk je bil tepen od Rusov, Srbov in Črnogorcev in bilo se je bati, da se Srbi polastijo Bosne, Črnogorec pa Hercegovine. To je pa naše turkoljube toliko spekle, da so naposled vendar privolili v zasedenje Bosne in Hercegovine. Ali med tem je zvitil sultan divje mohamedane orožal in smo zabredli v hude zadrege brez potrebe. Kajti ruski car je lani 2krat ponudil našemu cesarju, naj vzame Bosno in Hercegovino. Obadva cesarja bi bila Turka brez posebnih težav zdrobila, kristijani bi bili povsod rešeni, turških homatij konec. Ali nemški in magjarski liberalci so se temu iz sovraš-

tva in strahu pred Slovani na vse kriplje branili in nas vse strmoglavili v nesrečno vojsko, iz katere še le Bog vé, kako bomo prišli! Jednako slepo sovraštvo do nas jih vodi tudi pri naših volitvah. Ko bi le mogli, vse slovenske kandidate bi nam radi spodrinoli. Ali ker do tega nikder več nimajo upanja, kakor samo v Mariboru, zato se tukaj po vsej sili potegujejo za nemško-liberalca kandidata Seidl-Seedarja. To pa nalaga vsem poštenim Slovincem sveto dolžnost, da delajo za zmago slovenskih kandidatov Radaja-Fluherja! Slovenski naši sinovi, bratje, veliko trpijo v Bosni in Hercegovini, se pa le hrabro bijejo za rešenje slovanskih bratov, za čast Avstrije in za njeno boljše bodočnost! Dragi slovenski volilci, potegnite se v volilni borbi tudi vi enako vrlo, hrabro in stanovitno ne samo za blagor svojega kmetjskega stanu, ampak tudi za čast in blagor Slovencev, izvolite domače za Slovence in njihovo narodnost vnete mozeve za poslance! Slava in čast vsem narodnim volilcem, sramota pa vsem strahopetnežem, nemškutarjem in nemčurjem. Slovenci si bodemo vsakega zapisali v črne bukve, da bodo še potemci vedeli, kateri mozeje so se 12. sept. svoje slovenske matere sramovali, svojo narodnost zatajili in kot grdi Judeži morebiti za par „fünferjev“ ali litrov vina prodali!

Kmetje slovenski! volite, pa volite dobro in pošteno! Naj Slovincem tudi enkrat nekaj velja! Imena slovenskih gg. kandidatov so: dr. Radaj, c. k. notar, veliki posestnik, in Janez Fluher župan in veliki posestnik pri sv. Petru pod Mariborom za mariborski, št. lenartski in slov. bistriški okraj. Gosp. Mihael Herman deželni odbornik, deželni, državni poslanec in c. k. sodnik za ptujski-rogaški okraj. Gosp. Jožef Kukovec načelnik okrajnega zastopa, veliki posestnik in tržan v Ljutomeru za ljutomerski-radgonski in ormuški okraj. Gosp. J. Šnidržič deželni poslanec, apotekar v Brežicah za brežiški, kozijanski in sevniški okraj. Gosp. dr. Ferdinand Dominkuš odvetnik, veliki posestnik v Mariboru, in g. Mih. Žolgar, profesor celjske gimnazije za celjski, laški, vranski, šmarijski, gornjegrajski in konjiški okraj. G. Feliks Šmič, deželni poslanec in grajščak v Mahrenbergu za šoštanjski, slov. graški in mahrenberški okraj!

Najnovejša zvižaja Seidlijancev.

Jedro in mozeg vsega nemčurstva, vsega brezverskega liberalizma, sovraštva do naše narodne duhovščine, zaničevanja in zatirovanja Slovencev skoz celih 10 let v mariborskem, št. lenartskem in slov. bistriskem okraju je stara Seidlova garda. Med volilci letos nima nobenega več v št. lenartskem okraju. Tukaj je vse zgubila, kajti g. Die-math in g. Magdič pri sv. Lenartu vendar ne pripadata zagrizenim nemčurjem prejšnjih let; ti so pomrli ali vtihnili. V slov. Bistriskem okraju štejemo že več takih starih gardistov, ki so zopet med

volilci: Franc Soršak, Mih. Nasko, Karl Formacher. Najbolj se pa držijo v mariborskem okraju: Miha Wretzl, And. Lobnik, Joža Pec, Dobaj, Smo-nik, Tomaž Kramperger, Hočki Rečnik, Leiterberški Lopič in Frass, št. Kungotski Kožuh, Selniški Gartner. Imeli smo že veselo upanje, da bodo tudi ti ljudje enkrat mislili na zaželjeni in nam vsem potrebni mir med Slovenci in Nemci. Tudi smo mislili, da jih vendar enkrat obleti politična sramežljivost tako, da nam ne bodo več znanega Seidla vsiljevali. Ali varali se smo. Nič jih ni sram. Znano je, da poslanci dobijo velike oblasti, med temi tudi oblast nove postave sklepati. Zato pa povsod čutijo, da se taka oblast ne sme komurbodi izročiti, ampak popolnem nedotakljivim možem, katerim nihče ničesar ne očita. Kakov pa je večni kandidat Seidl? To je vendar znano dovolj in tako, da je marsikdo uže željo izrekel, naj bi Seidl poslanstvo odložil! Kdor je pa še le neveren Tomaž, ta lahko gre v Gradec prašati, kder v Karlavi sedi kot goljuf na več let v ječo obsojeni Brandstetter, prijatelj in tovarš Seidlov. Ker je torej na svitlo prišlo, da je Brandstetter, bivši kandidat in poslanec naših nemčurjev in liberalcev, državo t. j. davkeplačilce, poškodoval za kakih 60.000 fl. in ker Seidlijanci prav dobro vedo, kako je njihov kandidat zapleten bil v sramotno pravdo, se moramo res močno čuditi silnej drznosti, ki se nam upa priti zopet z kandidatom Seidlom. Zato bomo Slovenci rešili politično dostojnost in čast volilnega okraja! Posneli bomo vrle Kamčane, ki so Seidla od županstva odstavili z tem, da ga niso več za župana izvolili. Slovenci jim ga bomo zvrgli človeka, od katerega se nemčurji sami ločiti nečejo!

Drugi kandidat Seidlijancev je g. Seeder, okrajni glavar. To je prav zvito od njih, ali politično lepo ni. Kajti pošteni politikarji povsod trdijo, da ne kaže ljudstvu priporočati za poslance političnih uradnikov, ker so od vlade odvisni in morajo tako govoriti in glasovati, kakor vlada hoče, ne pa, kakor bi volilci morebiti želeli. Tako sodimo tudi Slovenci in ker se ne damo „političnim buteljnom“ všteti, prisiljeni smo tudi zoper g. Seederja glasovati. Nek Mariborčan, kojemu se je svetovalo, naj pa mesto izbere g. Seederja, je hud postal in rekel: „was glauben's, wir Marburger sind auf'n Kopf gefallen? Nein, einen politischen Beamten wählt kein Marburger nicht“ (Kaj, ali mislite, da smo Mariborčani na glavo pali? Političnega uradnika ne voli noben Mariborčan). Dobro, tudi slovenskemu kmetu ni treba pobirati, kar mestjani zametujejo, tudi slovenski volilci g. Seederju ne moremo dati glasu 1° ker je od Seidlijancev za kandidata postavljen, 2° ker je političen uradnik, 3° ker nam ni znano, da bi bil kaj posebno dobrega za Slovence storil, česar ni bil dolžen, in 4° ker sam nič ne izpove, kaj misli, ali in kde in kako nam je voljen pomagati? Še mačka pogleda vsak, kaki je, preden

ga kupi in v žakelj dene! Ne, Slovenci ne izvolimo ne Seidla ne g. Seederja, ampak dosedanjega poslanca dr. Radaja in št. Peterskega kmeta in župana g. Fluherja. Ta še celó posebno sodi za kmetske volilce, ker je sam kmet in kot tak gotovo boljše vé, kde in kako hudo kmetske ljudi črevelj tišči, kakor pa penzjonirani stotnik Seidl ali pa politični uradnik g. Seeder!

Seidlijanci so, da bi leži zmagali, začeli delati na razcepljenje slovenskih glasov. Omahljivim volilcem pravijo na ušesa: „Seidl bo pal, ali Seeder bo izvoljen in zraven jega še eden slovenskih kandidatov“. Kateri pa? Tega ne povejo in tukaj je past. V št. lenartskem okraju delajo za Fluherja zoper dr. Radaja, v slov. bistrškem okraju pa ravno nasprotno, namreč za dr. Radaja zoper Fluherja, povsod pa za Seederja, kder naravnost še za Seidla ne morejo. Če Slovenci na te limance vsedejo, so zgubljeni. Kajti g. Seeder bi 12. sept. večino glasov prvi pobral, za 3 ostale bi se zopet volilo in tukaj bi vsi Seederjanci roko podali Seidlijancem in nesložne, raztrepene Slovence vrgli ob tla. To pa lahko zabranimo, če slovenski volilci vseh 3 okrajev glasujemo vsi jednako, složno, neomahljivo za slovenska 2 kandidata, za dr. Radaja in g. Fluherja! Mariborski okraj odda 103 glase, št. lenartski 46, slov. bisterski 45. Treba nam jih je 98 in zmaga je naša! Eden volivec v imenu mnogih!

Gospodarske stvari.

Dobra in zdrava pijača za delavne ljudi na kmetih in drugod.

M. Kdor nima dosti vina ali kdor nima dosti sadja, da bi si iz njega potrebne pijače za ljudi natolkel in naprešal, temu se nasvetuje sledeče ravnanje, po katerem si more dobre in zdrave pijače za dober kup napraviti. Vzame se namreč prazen čist polovnjak in vedro novo naprešanega pravega sadovnega mošta. Napolni se dalje kotel z vodo in podkuri. V vodo v kotlu se dene 28 dekagramov hmelja in se pusti, da vse lepo mirno zavreje. Ko je hmelj v vodi nekoliko časa vrel, se vlije vse, ali precejeno ali vse vkup v pripravljen polovnjak, v katerem se potem pusti 2—3 ure hladiti. Ko se je zhladilo, vzame se vrč ali buča polna pravega, čistega sadnega mošta in se prilije v sod. Z istim vrčem ali bučo se potem prilije 4krat toliko čiste dobre vode in to tako naprej, dokler je polovnjak poln. 2—3 dni pozneje začne mošt v polovnjaku vreti, kar nekoliko dni trpi. Ko je vse zavrelo, se sod zapilka in v mesecu dni je tako pripravljen mošt piten, ima lepo barvo in dober okus. Seveda tako dober in močen ko sam čist mošt ni, ali ker nima nič grdega ali škodljivega primešanega, je zdrav, krepčaven in dober kup pripravljen. Poskusite.